

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 2009 r.

w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej

Na podstawie art. 70 ust. 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb i warunki udzielania urlopów żołnierzom w czynnej służbie wojskowej;
- 2) tryb i warunki odwoływania żołnierzy w czynnej służbie wojskowej z urlopu lub przedłużania im tego urlopu;
- 3) czas trwania urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) żołnierz – żołnierza w czynnej służbie wojskowej, o której mowa w art. 59 ustawy.

§ 3. 1. Urlopu wypoczynkowego udziela się żołnierzom, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1 ustawy.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się w jednym nieprzerwanym okresie żołnierzom:

- 1) odbywającym zasadniczą służbę wojskową – jednorazowo w czasie jej odbywania w wymiarze dziesięciu dni kalendarzowych, po odbyciu co najmniej trzech miesięcy tej służby;
- 2) pełniącym służbę przygotowawczą – jednorazowo w czasie jej pełnienia w wymiarze pięciu dni kalendarzowych, z wyłączeniem niedziel i świąt oraz dni dodatkowo wolnych od służby, po odbyciu co najmniej dwóch miesięcy tej służby, z tym, że w przypadku służby pełnionej w kilku okresach urlopu wypoczynkowego udziela się wyłącznie w pierwszym okresie służby;
- 3) pełniącym okresową służbę wojskową lub służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny – w wymiarze do dwudziestu sześciu dni kalendarzowych w danym roku, z wyłączeniem niedziel i świąt oraz dni dodatkowo wolnych od służby.

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 97, poz. 801, Nr 161, poz. 1278 i Nr 190, poz. 1474.

3. Jeżeli okres odbywania okresowej służby wojskowej lub służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, za który należny jest urlop wypoczynkowy, jest krótszy w danym roku kalendarzowym niż dwanaście miesięcy, urlopu tego udziela się żołnierzowi proporcjonalnie do okresu odbywanej służby.

4. Na wniosek żołnierza dowódca jednostki wojskowej może udzielić urlopu wypoczynkowego w częściach.

5. Plan urlopów wypoczynkowych dla żołnierzy opracowuje się na szczeblu pododdziału, uwzględniając, w miarę możliwości, ich wnioski. Plan urlopów podaje się do wiadomości żołnierzy.

6. W przypadkach uzasadnionych potrzebami służbowymi lub na wniosek żołnierza, urlopu wypoczynkowego można udzielić w innym terminie, niż określony w planie urlopów.

7. Żołnierzowi, który w czasie przebywania na urlopie wypoczynkowym nie mógł korzystać z tego urlopu z powodu choroby trwającej co najmniej trzy dni, dowódca jednostki wojskowej udziela ponownie urlopu wypoczynkowego bezpośrednio po powrocie do jednostki wojskowej lub w okresie późniejszym na czas równy liczbie dni, w czasie których żołnierz pozostawał na zwolnieniu lekarskim.

8. Podstawą ponownego udzielenia żołnierzowi urlopu w przypadku, o którym mowa w ust. 7, jest zaświadczenie lekarskie stwierdzające chorobę i czas jej trwania.

9. Do urlopu wypoczynkowego można dołączyć, na wniosek żołnierza, urlop dodatkowy.

§ 4. Dodatkowego urlopu, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy, udziela się corocznie, w wymiarze dziesięciu dni roboczych, żołnierzom:

- 1) pełniącym służbę w jednostkach powietrzno-desantowych, desantowo-szturmowych lub innych jednostkach wojskowych, jeśli wykonali co najmniej dziesięć skoków spadochronowych w ciągu roku;
- 2) zajmującym stanowiska nurków lub płetwonurków oraz instruktorów sanitarnych zabezpieczających nurkowanie, którzy systematycznie nurkują lub przebywają w komorze dekompresyjnej;
- 3) wchodzącym w skład etatowych załóg trałowców, niszczycieli min, okrętów podwodnych, okrętów rakietowych, okrętów zwalczania okrętów podwodnych, jeśli okręty te wychodziły w morze co najmniej sześćdziesiąt dni w ciągu roku;
- 4) pełniącym służbę w jednostkach wojskowych przeznaczonych do zwalczania terroryzmu, jeśli brali bezpośredni udział w realizacji tego zadania;
- 5) przebywającym w strefie działań bojowych w czasie wojny przez co najmniej sześćdziesiąt dni w ciągu roku.

§ 5. 1. Urlopu zdrowotnego udziela się żołnierzom, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 3 ustawy – w wymiarze do jednego miesiąca.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się żołnierzowi w jednym nieprzerwanym okresie.

3. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1, wlicza się kolejne dni kalendarzowe, w tym niedziele i święta oraz dni dodatkowo wolne od służby.

4. Podstawą udzielenia żołnierzowi urlopu zdrowotnego jest orzeczenie w tej sprawie wojskowej komisji lekarskiej.

§ 6. 1. Urlopu okolicznościowego udziela się żołnierzom, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 4 ustawy.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się żołnierzowi na jego udokumentowany wniosek w przypadku:

- 1) zgonu i pogrzebu lub ciężkiej choroby najbliższego członka rodziny, za którego uważa się małżonka, dziecko, ojca, matkę, opiekuna prawnego, siostrę, brata, babkę lub dziadka żołnierza, a także dziecko, ojca, matkę lub opiekuna prawnego małżonka żołnierza;
- 2) ślubu żołnierza;
- 3) urodzenia się dziecka żołnierza;
- 4) potrzeby odwiedzenia małżonka lub dziecka żołnierza, z wyjątkiem żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe rotacyjne.

3. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, można udzielić żołnierzowi również w przypadkach uzasadnionych szczególnie ważnymi względami:

- 1) rodzinnymi;
- 2) osobistymi;
- 3) klęski żywiołowej, która dotknęła jego rodzinę;
- 4) związanymi z pracami sezonowymi w prowadzonym osobiście lub wraz ze współmałżonkiem gospodarstwie rolnym.

4. Urlopu okolicznościowego w przypadkach, o których mowa:

- 1) w ust. 2 pkt 1-3 i ust. 3 pkt 1-3 – udziela się w wymiarze od dwóch do pięciu dni kalendarzowych;
- 2) w ust. 2 pkt 4 – udziela się, niezależnie od osoby odwiedzanej, w wymiarze trzech dni kalendarzowych za każdy miesiąc odbywania lub pełnienia czynnej służby wojskowej, z tym, że żołnierzom odbywającym ćwiczenia wojskowe urlopu tego udziela się za każde trzydzieści dni odbywania tych ćwiczeń;
- 3) w ust. 3 pkt 4 – udziela się w łącznym wymiarze nie dłuższym niż czternaście dni kalendarzowych w czasie trwania tej służby.

5. Urlop, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, nie przysługuje za okres, w którym żołnierz przebywał na innym urlopie, z wyjątkiem urlopów wymienionych w art. 70 ust. 1 pkt 5 i 6.

6. Urlopu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy – udziela się na czas trwania kampanii wyborczej, po przedstawieniu przez tego żołnierza zaświadczenia państwowej komisji wyborczej o rozpoczęciu i prowadzeniu przez niego własnej kampanii wyborczej.

§ 7. 1. Niezależnie od przypadków, o których mowa w § 6 ust. 2 i ust. 3 pkt 1-3, żołnierzom pełniącym służbę w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny można udzielić dodatkowego urlopu okolicznościowego, w przypadku czasowego niewykonywania przez nich zadań bojowych.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony żołnierzowi w jednym nieprzerwanym okresie raz w roku kalendarzowym w wymiarze:

- 1) w korpusie szeregowych – do siedmiu dni kalendarzowych;
- 2) w korpusie podoficerów – do dziesięciu dni kalendarzowych;
- 3) w korpusie oficerów – do piętnastu dni kalendarzowych.

3. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1, wlicza się kolejne dni kalendarzowe, w tym niedziele i święta oraz dni dodatkowo wolne od służby.

4. Do wymiaru urlopu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się czasu niezbędnego na przejazd do miejsca pobytu na urlopie i z powrotem do miejsca stacjonowania jednostki wojskowej żołnierza.

§ 8. 1. Urlopu nagrodowego udziela się żołnierzom, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 5 ustawy.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się na zasadach i w wymiarze określonych w przepisach o dyscyplinie wojskowej.

§ 9. 1. Urlopu z tytułu honorowego krwiodawstwa udziela się żołnierzom, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 6 ustawy.

2. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, udziela się żołnierzowi w wymiarze jednego dnia kalendarzowego za każde oddane 200 ml krwi.

3. Urlopu, o którym mowa w ust. 1, można udzielić żołnierzowi łącznie z innym urlopem.

§ 10. 1. Fakt udzielenia żołnierzowi urlopu stwierdza się w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej.

2. W rozkazie, o którym mowa w ust. 1, podaje się rodzaj urlopu, jego wymiar, termin rozpoczęcia i zakończenia oraz miejsce przebywania żołnierza na urlopie i sposób jego powiadamiania w razie potrzeby odwołania tego żołnierza z urlopu.

3. Odwołanie żołnierza z urlopu, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy, stwierdza się w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej. Odwołanie powinno być uzasadnione i mieć wyjątkowy charakter.

4. Odwołanie żołnierza z urlopu następuje za pomocą pisemnego zawiadomienia lub przez uprawnionego żołnierza (pracownika), przez dowódcę (komendanta) garnizonu (dowódcę jednostki wojskowej), właściwego dla miejsca przebywania żołnierza w czasie urlopu, telefonicznie lub w każdy inny możliwy i dostępny sposób.

5. Żołnierz odwołany z urlopu obowiązany jest niezwłocznie stawić się w miejscu pełnienia służby.

6. Żołnierzowi, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy, odwołanemu z urlopu, przysługuje ponownie ten urlop w pełnym wymiarze, jeżeli żołnierz przebywał na nim nie więcej niż trzy dni kalendarzowe. W pozostałych przypadkach przysługuje urlop w wymiarze niewykorzystanym.

7. Żołnierzowi odwołanemu z urlopu udziela się ponownie tego urlopu po ustaniu przyczyny, dla której został on z niego odwołany.

§ 11. 1. Żołnierzom, o których mowa w art. 70 ust. 1 ustawy, przebywającym na urlopie, urlop ten może być przedłużony w razie:

- 1) zachorowania żołnierza;
- 2) zgonu i pogrzebu lub ciężkiej choroby najbliższego członka rodziny, za którego uważa się małżonka, dziecko, ojca, matkę, opiekuna prawnego, siostrę, brata, babkę lub dziadka żołnierza, a także ojca, matkę lub opiekuna prawnego małżonka żołnierza;
- 3) klęski żywiołowej, która dotknęła jego rodzinę;
- 4) powstania innych ważnych przyczyn uniemożliwiających powrót do jednostki wojskowej.

2. O przedłużeniu urlopu w sytuacjach, określonych w ust. 1, decyduje dowódca garnizonu, a w garnizonach, w których są etatowi komendanci garnizonu – komendant garnizonu, w którym żołnierz przebywa na urlopie.

3. Dowódca lub komendant garnizonu, o których mowa w ust. 2, zawiadamia niezwłocznie dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa czynną służbę wojskową, o przedłużeniu urlopu temu żołnierzowi.

§ 12. Udzielanie urlopów żołnierzom, o których mowa art. 70 ust. 1 ustawy, pełniącym służbę poza granicami państwa, określają przepisy § 5 ust. 1 oraz § 7 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lutego 2002 r. w sprawie szczegółowych uprawnień i obowiązków żołnierzy niezawodowych pełniących służbę poza granicami państwa (Dz. U. Nr 16, poz. 150, z 2003 r. Nr 223, poz. 2223 oraz z 2009 r. Nr 38, poz. 301).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 lipca 2004 r. w sprawie urlopów żołnierzy niezawodowych (Dz. U. Nr 162, poz. 1700 i z 2009 r. Nr 64, poz. 542), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 22 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 161, poz. 1278).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej w sprawie urlopów żołnierzy w czynnej służbie wojskowej stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 70 ust. 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.), zmienionej ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 161, poz. 1278).

Problematyka urlopów udzielanych żołnierzom niezawodowym dotychczas była regulowana w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 lipca 2004 r. w sprawie urlopów żołnierzy niezawodowych (Dz. U. Nr 162, poz. 1700, z późn. zm.). Materia projektowanego rozporządzenia nie odbiega od dotychczasowych regulacji, uwzględnia jednak zmiany ustawowe dotyczące udzielania urlopów w poszczególnych rodzajach czynnej służby wojskowej, w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. W szczególności podnieść należy, iż w dotychczasowym stanie prawnym nie funkcjonowała służba przygotowawcza i w związku z tym wystąpiła konieczność określenia wymiaru i zasad udzielania urlopów żołnierzom czynnej służby wojskowej, z uwzględnieniem służby przygotowawczej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Obrony Narodowej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja porządkuje problematykę udzielania urlopów żołnierzom czynnej służby wojskowej i nie będzie miała wpływu na wewnętrzną organizację jednostek wojskowych.

Przepisy dotyczą żołnierzy w czynnej służbie wojskowej i uwzględniają jej poszczególne rodzaje.

Przepisy dotyczyć będą również dowódców jednostek wojskowych i odpowiednich przełożonych dyscyplinarnych, właściwych do udzielania poszczególnych urlopów żołnierzom w czynnej służbie wojskowej. Wprawdzie organów tych w zasadzie nie wymienia się wprost w przepisach procedowanego projektu rozporządzenia, jednak ich kompetencje wynikają obecnie bezpośrednio z art. 70 ust. 3 i 4 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. W projekcie rozporządzenia natomiast uwzględniono bezpośrednich przełożonych, wskazując, że plan urlopów wypoczynkowych dla żołnierzy opracowuje się na szczeblu pododdziału i podaje się go do wiadomości żołnierzy.

2. Konsultacje społeczne

W ramach prac w resorcie obrony narodowej, niezależnie od realizacji procedury uzgodnień wewnątrzresortowych, projektowane rozwiązania poddano również konsultacjom z Przewodniczącym Konwentu Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych oraz Pełnomocnikiem Ministra Obrony Narodowej do Spraw Wojskowej Służby Kobiet, a także Ordynariatem Polowym Wojska Polskiego, Prawosławnym Ordynariatem Wojska Polskiego i Ewangelickim Duszpasterstwem Wojskowym. Projektowane rozwiązania zyskały akceptację tych instytucji, w tym również w zakresie celowości przyznania żołnierzom prawa do urlopu okolicznościowego w przypadku potrzeby odwiedzenia małżonka lub dziecka.

Ze względu na specyfikę regulacji nie widzi się potrzeby przeprowadzenia dodatkowych konsultacji społecznych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ nie wprowadzają nowych zmian skutkujących zobowiązaniami finansowymi lub dochodami budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane przepisy nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Niniejsza regulacja nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Przyjęte w projekcie rozwiązania nie mają wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej:

Zakres projektowanego rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

*Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym*